

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celo leto Lir 10.—
Pol leta Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi strani Lir 1.— za vrsto. — Mali oglasi Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Osoda Slovencev

V nedeljski «Edinosti» od 29. maja lahko čitaš Trumbičev govor v ustavodajni skupščini, ki zboruje v Beogradu, in lahko prideš do zaključka kaka osoda čaka Slovence.

Dr. Ante Trumbič je popolnoma odkrito povedal, da je kraljestvo SHS edinstvena država, ki mora dosledno govoriti in rabiti izključno le jeden jezik, namreč srbohrvatski.

Glede Slovencev je omenil, da je radi njih razvite književnosti treba imeti potrpljenja. Toda o izpodrinjenju Slovenstva ni nobenega dvoma. Dr. Ante Trumbič je pač dovolj jasno rekel, da je to v interesu države SHS.

Po tej tako odkritosrni izjavi ne moremo drugega sklepati kakor da je Slovenstvo v kraljestvu SHS le vprašanje časa, smrt mu je že gotovo začrtana.

Ako vidimo naše tukajšnje razkačene Slovence, obzalu-jemo zares njihove eneržije, ki bi jih lahko dobro vporabili v isti Jugoslaviji, kjer se jim prorokuje popolna asimilacija v ostali srbohrvatski narod.

Pri nas na Goriškem pa trde Slovenci sami, da so obsojeni v pogin, tako da če pogledaš na desno in levo kmalu ne boš videl niti sledu od Slovencev.

Čeravno bo kdo rekel, da pretirujemo, vendar menimo, da nam bode dala zgodovina prav, kajti ako se razmere ne spremené, je prav gotovo, da poginemo kot narod še v tekočem stoletju.

Komur je torej res pri srcu obstanek slovenskega naroda, naj položi sedaj roko na srce in se vpraša, na koga naj se naslanja, ako se hoče zatrdovati kot Slovenec. Jugoslavija ali kraljestvo SHS mu ničesar ne obeča, Italija je za naše Jugoslove še vedno velikansko strašilo, v katerem nimajo nobene vere.

In vendar kako krivo je tako mišljenje.

Italijanski narod je v svoji tradiciji dosleden, to se pravi, ako se bodo Slovenci trajno nagibali proti kraljestvu SHS hoteč izzvati Italiji sovražno politiko, je naravno da bode Italijanstvo proti Slovenstvu v Julijski Benečiji v trajni ofenzivi.

Kako se bodo mogli Slovenci temu pritisku upirati nam res ni jasno. A jasno najbrž tudi najbolj srboritnim Slovincem ni, kajti vsa njihova nada temelji še vedno na nadi, da pride nekoga lepega dne semkaj Jugoslavija in «požene» Italijane čez Sočo. Da si pritrdijo ljudstvo na svoji vrhovi, je odvetnikom in duhovnikom to mnenje, ki so ga seveda

sami zatrosili prav dobro došlo. Toda vspeh te politike, ki bode v nasprotnem smislu imela isto posledico kakor Trumbičev predlog, bode namreč v Jugoslaviji srbobljenje, v Julijski Benečiji pa nasilno poitalijančevanje, obojno seveda v eminentno državnem interesu.

Ako hoče po vsi sili jugoslovenski narod v Julijski Benečiji hoditi po poti, ki mu jo začrtava «Edinost» in «Goriška straža» naj le bode prepričan, da je njegov pogin za vedno zapečaten. Če tudi bi, recimo, kedaj res prišli pod kraljestvo SHS, tedaj bi se moglo izvršiti to le pod pogojem, da postanejo Srbi, ako pa bodo ruvali proti Italiji bodete ista, kakor je popolnoma naravno, izvajala svoje posledice.

Vedno in povsod zatrjuje tudi «Edinost», da je naš narod za mir, da noče ničesar slišati o revoluciji, ustajah in podobnemu ruvanju.

Toda dobro naj se zopet pomisli, da bode ta mir mogoč le tedaj, ako se bode pomirjenalno uplivalo na ljudstvo in pride italijanska vlada sama do prepričanja, da ti postopaje z nami Slovenci kot državo ohranjajočimi elementi.

Tedaj pa nastopi navidezno protislovna doba, v kateri lahko postane Italija naravnost zaščitnica Slovencev.

Vemo, da se bode marsikdo rogal našim besedam, češ, da se norčujemo iz slovenskega naroda.

A tudi tem lahko mirno odgovorimo:

«Ako bi stali na stališču, katero zavzema danes večina Slovencev, ki vidi v Italiji svojega smrtnega sovražnika in ki nima srčneje želje, kakor zbrisati ime Italije iz tega sveta, bi seveda tudi mi ne mogli pojmovati tega, kar smo ravnokar pisali.

A ter smo s prvega početka odločno stali na stališču, da sovraštvo ne žanje drugega kakor sovraštvo, smo hoteli «sporazuma».

Vi ste ga krstili za «izdajstvo», «bandelizem» in kaj vemo še, to pa seveda edino iz naravne slabosti razuma, ki je povprečnina mase živeče od trenutka do trenutka.

Komur je to dejstvo merodajno, naj le dirja za maso, a naša politika, ki vidi čez glave mase, se bode v svojem trenutku brezdomno uveljavila.

Le, da bi ne bila do takrat osoda Slovencev res že zapečatená v takem smislu, kakor smo jo ravnokar opisali.

NALOGA NOVIH POSLANCEV

Končni izid volitev poslancev v rimsko zbornico nam zagotavlja štiri poslance za našo deželo in enega za Istro. To neznatno število naših zastopnikov je vsekako tako pičlo, da se ne da niti oddaleč primerjati z ostalimi italijanskimi poslanci. Toda v kljub temu bo to malo število poslancev lahko mnogo napravilo za naše ljudstvo, ako bo le ti možje kos svoji ne baš lahki nalogi. Iz zatrdjevanj teh poslancev bi bilo posneti, da si, ozir. Si bodo prizadevali biti kos svoji nalogi. O vresničenju tega nas bo mogoč že njih prvi nastop v parlamentu in drugod poučiti. Programom in obljubam prav radi verjamemo le toliko, kolikor nam dopušča v to stara praksa; kajti pred vsemi volitvami, ki so se dosedaj vršile, se je od strani kandidatov in pozneje izvoljenih poslancev kar cedilo sladkih obljub ter izvršljivih in neizvršljivih načrtov, kateri so pa bili v pretežni večini gospodarske uravi. Največ teh obljub je požrl oni nikdar siti pregovor: Obljubiti storiti sta dve reči. Istotako se je godilo tudi z idealno izdelanimi načrti.

V nekdanjih časih je bilo to odpustljivo, in tuptam celo opravičljivo, ker je večinoma — kakor omenjeno — bilo vse skupaj bolj gospodarskega značaja, vršeče se v globoko izklesani politični strugi. In za izklesanje te struge je mnogo političnih veljakov posvetilo vse svoje življenje. A kljub temu ni bila ista nikdar dovršeno delo, ker se je že pri njenem spočetju tako zagrešilo, da se ni dalo nikdar več popraviti.

Zdaj stojimo pred enakim političnim spočetjem, od katerega bo povsem odvisna naša bodoča politika: skaženo njeno spočetje — gotovo poteptana na dno blata politika več generacij, pri čemer bi najbolj narodnost trpela; zakaj vse na svetu je spremenljivo in popravljivo le narodna politika, osobito pa v našem izjemnem slučaju bi se jako težko dala v doglednem času poraviti.

Spričo tega dejstva in pa vsled najbolj delikatne misije slovenskih poslancev, se zahteva od njih desetero politično zrelost.

Torej z izvolitvijo peterih poslancev ni še vse doseženo. Najglavnejše in najvažnejše za srečen potek naše politike v prihodnosti se ima še-le izvršiti. In zato popolnoma opravičljivo povprašujemo: bodo li ti poslanci kos svoji težavni nalogi? Bodo li hoteli umeti kritični ni usodepolni moment v naši zgodovini s tem, da odložijo «ekstremno bojno orožje in se prilagodijo razmeram, v katerih živimo?

V minulih časih je bilo od italijanskih poslancev v največji meri odvisno spravljivo in mirno sožitje obojnorodnih prebivalcev naše dežele, ker so ti večidel odločevali o vseh

tozadevnih spornih točkah, do čim je danes ravno narobe. Zdaj je vrsta na naših poslancih, da pokažejo dobro voljo za uresničenje naših starih in nikdar zamrlih želja po miroljubnem in složnem življenju.

Nam ni za to, kdo nas zastopa v parlamentu, marveč le za to kako nas kdo zastopa. To načelo so v polni meri vpoštevali Dalmatinci, ko so proglasili Hrvatje Italijana za svojega kandidata. Zato si že sedaj nadevamo nalogo, da bomo s pozornim očesom zasledovali vsak uspeh in neuspeh naših sedanjih poslancev v novem parlamentu ter nato vse dosledno in vestno beležili v našem listu, da bode prebivalstvo nepristransko in natančno poučeno o vsakem poteku politike. Vsak uspel in neuspeh čin imenovanih poslancev bo nepristransko in brezobzirno zabeležen v predstoječem listu, tako da bodo po njih zastopani prebivalci izvedeli le goló resnico, pri kateri ne sme biti najmanjše olepševalne primesi, kakor to delajo časopisi, ki so glasilo poslancev samih.

Omajeni plebisciti

Že nekaj časa sem vznemirja evropske države vprašanje Gorenje Šlezke, ki je stopilo v tako fazo, da se bode istodobno s tem vprašanjem rešilo namreč tudi najglavnejše vprašanje, je-li namreč bodo držale vse pogodbe, ki so jih zavezniki skovali v Parizu, ali pa se s padcem jedne porušijo vse druge kakor oboki, ki slone jeden na drugem.

Kako resno je vzeti šlezke vprašanje dokazuje dovolj zadnji komunikat Anglije ki se glasi:

«Velika Britanija in njeni zavezniki so obljubili, da se odloči vprašanje Gorenje Šlezke po izidih ljudskega glasovanja in narodopisnih načelih. Čast zaveznikov ne more pustiti, da bi Poljska postavila take obljube na nič s posluževanjem nasilja in ako bi jedná izmed velevlasti, ki tvorijo sporazum smatrala potrebnim zaviti svojo politiko tako, da bi spodbuja Poljsko k nasilni politiki, je jasno, da bi prišel sporazum v veliko nevarnost.

Izmučena Evropa se ne bode mogla zopet oprijeti s pomočjo diplomacije, ki se nahaja pod uplivom razburjenja in posebno pod čustvom maščevanja. Povzdiga Evrope je naloga, ki zahteva jasno in hladno ocenjevanje ter pošteno čustvovanje.

Nesporno je, da bi bila prisodba Gorenje Šlezke Poljske nevarna zmeta kakor je bilo na pr. prisilno ponemčevanje Alzacije in Lorene v letu 1871.

Že iz tega kratkega komunikata je razvidno, da pripisujejo zavezniki temu vprašanju neizmerno važnosti in da se že ob tem vprašanju definitivno odloči, ali bode sporazum še nadalje obstojal.

Prav prozorno pa postaja

zadnje čase nekako nesoglasje med zavezniki.

Anglija in Italija sta vsled tega predlagali nekako začasno rešitev, o kateri je bajé že razpravljala poslaniška konferenca v Parizu. Gornja Šlezija bi se razdelila v tri dele.

En del bi se popolnoma prepustil poljski, en del nemški upravi (t. j. tisti kraji, ki so se jasno izjavili za eno ali drugo državo). Med tema dvema deloma bi se nahajalo sporno ozemlje in na njem se bo zbralo vojaštvo zaveznikov ter bo skrbelo za red. S to razdelitvijo bi se doseglo, da bi medzavezniške čete, kijih je itak premalo, da bi mogle vzdrževati red na tako obširnem ozemlju, ne bile raztresene. Verjetno je, da se bo Francija temu predlogu odločno upirala in da bo predlog pobijala, češ da je na kvar končni rešitvi vprašanja. Po mnenju Francozov bi takšna razdelitev Gornje Šlezije dovolila Nemcem in Poljakom, da se ojačijo in pripravijo za nove boje, do katerih lahko pride kljub nadzorovanju s strani medzavezniške komisije. Obenem pa bi zavezniškimi četam grozila nevarnost, da bi znale biti obkoljene.

Sploh se Francija obotavlja slediti ostalim zaveznikom, ki zahtevajo, da bi se to vprašanje rešilo pred vrhovnim svetom, ki bi se imel sestati v ta namen v mestu Boulogne sur Mer.

Diplomatski urednik agencije »Havas« smatra za gotovo, da je francosko vlada poslala v Foreign office noto, v kateri navaja vzroke, kateri govore proti takojšnji rešitvi gornješlezjskega vprašanja. Med drugim pravi nota, da bi moglo sedanje razpoloženje v obeh prizadetih državah onemogočiti izvršitev vsakega tozadevnega sklepa. Briand predlaga torej, naj bi se poverilo proučevanje tega vprašanja najprej strokovnjaški komisiji. Vrhovni svet se bo moral izraziti, ko mu bo znan izid strokovnjaškega proučevanja.

Angleži pa smatrajo zadevo za silo nujno in potrebno, da se ta konferenca čim prej otvori. Nasproti francoskemu pritiskanju, da bi se to vprašanje razpravljalo najprej med strokovnjaki, menijo Angleži, da tako proučevanje ne more nadomestiti sestanka vrhovnega sveta, koji edini more odločevati o tako važnih političnih vprašanjih in vspostaviti ugled zavezniških držav pri vstaših.

Angleška rudarska borba proti kapitalizmu

Konferenca med vladnimi zastopniki, rudarji in industrialci ki se je vršila dne 29. maja t. l., ni imela prav nobenega uspeha. Na poziv ministrskega predsednika industrial, naj vendar bolj jasno označijo svojo ponudbo, da bodo prepustili delavstvu skozi tri ali štiri mesece dobiček v industriji, so industrialci izjavili, da je

nemogoče točno določiti znesek dobička, ker mezde niso točno določene in ker je nemogoče vedeti za vse eventualnosti. Lloyd George je nato odločno izjavil, da namerava vlada narediti na vsak način konec temu sporu. Če se spor ne poravnava v primernem roku, bo vlada predložila parlamentu svoje predloge, ki bodo obvezni za obe stranki. Da pa se po mogočnosti izdigne temu skrajnemu ukrepu, je Lloyd George predložil obema strankama vladni načrt, po katerem bi se morala najti rešitev spora.

Kakor javljajo listi, so rudarji ponovno izjavili, da vztrajajo pri svoji zahtevi po »poolu«, to je da naj se boljše stoječa podjetja obvežejo na odstopitev dela svojega prebitka v prilog delavcem pri slabših podjetjih, tako da se prejemi delavcev pri različnih podjetjih izravnajo.

Toda z druge strani se zopet smatra, da boste obe stranki, ki ste sedaj v sporu, sprejeli predlog ministrskega predsednika. V nasprotnem slučaju bi bil Lloyd George prisiljen izvršiti grožnjo, da bi izposloval od zbornice prisilno razsoditev. Javno mnenje, katerega potrepljivost je bila na težki preizkušnji, se večinoma strinja z vlado. Zdi se končno, da bi se tudi parlament ne branil uporabiti zakonodajne ukrepe ter prisiliti ministre, rdnarje in lastnike, da naredijo konec borbi, ki državi toliko škoduje.

K rudarski krizi se je pridružila sedaj še druga, ki je ravno tako važna kakor prva in katere izbruh grozi vsak hip. Delavci predilnic so glasovali o tem, kakšno stališče naj zavzamejo nasproti gospodarjem, ki so sklenili znižati sedanje mezde za 30%. Izidi tega glasovanja so bili sedaj priobčeni: Znižanje se je odklonilo s 95% glasov. Odbor, sestavljen od osmih gospodarjev in voditeljev delavske zveze, se bo sestel prihoonji terek in poizkušal, ali bi se ne dal spor poravnati mirnim potom. Če bi se to ne posrečilo, bi bila stavka proglašena v soboto zjutraj. Te stavke bi se udeležilo 500.000 delavcev.

Šček - socialist in odpadnik „Edinosti“

Pred nedavnim časom je izšel v «Edinosti» neki članek pod naslovom «Brez programa, podpisan po Virgiliju Ščeku. Kmalu za njim je dobil Šček od samega Dr. ja Wilfana odgovor pod istim naslovom.

Pri tej stvari nam je padlo nekaj v oči. Šček je v svojem globokem političnem talentu naenkrat pogruntal, da je ruska revolucija nekaj silno dobrega za človeštvo. Le žalibog, da je pri tem pozabil, kako je «Edinost» še pred nedavnim pobijala Leninovo pustolovstvo in hvalisala zapadne narode.

Sedaj naenkrat pa bode po Ščekovem mnenju ista revolucija «oplodila» ves zapad in spametovala tudi ljudi «brez programa», ki nevedoma postajajo socialisti, ako ni zanj prostora v tej ali oni buržoazni politični stranki.

Mi nočemo razmotrivati o ruski revoluciji, ki je postalo takozvano «navadno mesto» vseh politikov in žurnalistov, kojih vsak hoče pokazati svojo

bistroumnost v tem, da opisuje uzroke in učinke ruske revolucije, ampak zadostuje naj naše prepričanje, da je ruska revolucija čisto navadna posledica prejšnjih ruskih neznosnih razmer.

Revolucija v Rusiji pomeni realizacijo komunizma do največje možnosti. Preko mej, ki jih je dosegel komunizem v letu 1920, isti ne more več iti, zato se vrši sedaj zopet preobrat v nasprotnem smislu. Življenje komunizma je doseglo svojo največjo intenzivnost in upada danes očitno na celi črti.

Naši komunisti z rusko revolucijo nimajo ničesar skupnega. Našim komunistom je na tam ležeče, da pridejo do buržoaznih mest, ki jih vidijo v županskih stolcih, poslanskih mandatih in si če možno razdele še kaj zemlje.

Nič se nam ne zdi vsled tega čudno, da Virgilija Ščeka, ki ga strankarski kolovodje jugoslovskega kalibra radi njegove nestrpnosti, kaj težko trpe v svoji sredi, obhaja skomina, da bi se vrnil v socialistične vrste in prinesel konfuzijo še med delavske ovčice. Res podjeten gospod, ta Virgilij Šček.

Toda oča Wilfan je jezno zavihtel svoj bič in zavrnil Ščekovo hotenje kot izdajstvo na stranki «Edinosti», ki ima svoj obrežen program.

Zanimivo pa je kako govori Šček v svojem prvem članku o gospodarsko socialnih programih in mu Wilfan v svojem govoru zopet našteva programe, ki jih pa žalibog ne pozna.

Ako se ne motimo je obstajal nekdanji program «Edinosti» v tem, da se je podpiralo tržško slovensko šolstvo; ko je prišla Italija v Julijsko Benečijo je pa vse vtihnilo tako, da italijanska vlada niti vedela ni, da to društvo obstoja.

Še le drezanju «goriškega Slovenca» se je posrečilo zdramiti «Edinčarje», ki so pri pokojnem Ciuffelliju po zopetnem vsestranskem prizadevanju «goriškega Slovenca» dobili toliko posluha, da so se ojunali in začeli zopet nastopati.

Seveda jim ni bilo všečno, da bi bilo njihovo delovanje pospeševano od kakega «goriškega Slovenca» in zategadelj so rekli, da imajo «lastni program».

V čem pa ta program obstoja, še danes nihče ne ve, kar potrjuje Virgilij Šček sam in prazna Wilfanova slama.

Edino, kar vemo je, da se pobija vsako politiko sporazuma z italijanskim narodom in draži ljudi s «plebisciti» in podobnimi slovenske živce vznemirjajočimi leki.

Saj je Wilfan sam izjavil, da mu je končno všečna tudi Pittonijeva republika, le da se enkrat za vselej reši Italije.

Pri vsem hrupu je torej le malo zrna v jugoslovenski politiki, ki ne more uvideti, da je do bodočega svetovnega preobrata, vsaka nada brez upa in da mora človek živeti v sedanjosti in ž njo računati.

Brez programa smo in ostanemo dokler nas bodo vodili možje, ki vidijo ljudsko gorje le v tem, da se del Slovencev ne more takoj otresti «italijanskega jarma».

Razmere v Rusiji

Iz švedskega vira se poroča, da postaja v Rusiji beda neznosna. Upor za uporom sledi tako, da se nahaja vlada v velikih stiskah.

Posebno žalostne razmere so bajé v Petrogradu, kjer se bijejo poulične bitke med delavci in rudečimi vojaki.

Na ta način je bilo bajé popolnoma posuto predmostje imenovano Vasilevski Ostrov.

Sovjetski časopis «Pravda» je svojedobno obljubljal, da bode vlada pristanišča, v katera dojdejo tuje trgovske ladije, popolnoma opremila in uredila, toda do danes se še ničesar ni storilo, vsled česar ne morejo dohajajoče vlade v biki, ampak morajo s polnim tovorom drugam odpluti.

Neka švedska ladija, ki je pripeljala poljedelske, Rusiji takó potrebne stroje, je v petrograjskem pristanišču obtičala v blatu in dobila take poškodbe, da je celó voda udrla v ladijo in popolnoma pokvarila stroje.

O neznosnih razmerah se je govorilo tudi na zadnjem vsesovjetskem sestanku, na katerem je ljudski komisar Kokline obširno opisoval nastale razmere v Rusiji, in napravil na navzoče komisarije jako mučen vtis.

Poleg vsega tega pa se govori tudi o nesoglasju med vladnimi člani samimi. Tako Lenin ni zadovoljen s Čičerinom, ki vodi unanjo politiko. Trocki pa je jezen na Lenina radi njegovih koncesij na desno in levo.

Toda kljubu temu se deluje z vso paro za bolševiško propagando. Tako je bil sklenjen med Rusijo in Nemčijo trgovski dogovor z obvezo, da bode vsaka stranka opustila vsako politično agitacijo, ki bi bila v kvar jednemu ali drugemu pogodbeniku.

Sedaj pa se zvedelo, da se je zborovalo v Kopp-u dvanaest ruskih zastopnikov in med njimi celó isti, ki je podpisal trgovski dogovor z Nemčijo, in pri tem sklenilo sprožiti novo komunistično akcijo v Nemčiji.

Sedaj, da je bajé Nemčija v strašnih stiskah, kar hočejo Rusi izrabiti in izsiliti iz nemškega proletarijata nove revolucije.

To pot bi korakala v pomoč nemških revolucionarcev ruska rdeča armada.

Tako je posneti iz gotovih znakov, da je Rusom malo mar za pogodbe, ki jih pod pritiskom potrebe morajo sklopiti z buržoaznimi vladami, a mogoče je tudi, da je vse skupaj le grdo obrekovanje ruske države z namenom, da bi se ruskim sovjetom podkopal vsak upliv tudi v trgovimi.

Rovanje proti Jugoslaviji

Madžarska in potom nje Habsburgovci se še niso odrekli vseh upov na vstajenje njihove pokopane slave. Imajo pač še mnogo zvestih hlapcev, raztresenih po vseh državah bivše avstro-ogrške monarhije in drugod, ki jim še vedno zvesto služijo za svetle denarce. Gnezdo te sodrge je v Švici in na Madžarskem, podružnice pa po drugih državah, kjer delujejo pod plačem raznih, ponajveč komunističnih strank. V Steinmangerju na Madžarskem je — kakor omenjeno — središče

te hlapčevske sodrge. S pomočjo madžarske vlade so se tam ustanovile razne legije, sestavljene po večini od bivših avstrijskih častnikov vseh narodnosti, katerim je prihod v domovino radi njihove zločinške milunosti nemogoč.

»Politika« javlja, da se je tam ustanovila tudi »hrvatska legija«, ki bi morala ob ugodni priložnosti vdreti na Hrvatsko, kjer ji pripravlja sprejem... Radič, ki se je s svojo stranko vrgel v roke komunistom, da lažje skrije svoje tesne vezi s Habsburgovci.

Radiču in njegovim zvestim tovarišem Frankovcem ni jugoslovenska vlada po volitvah še stopila na prste, ker je bila preveč zaposlena z zunajjo politiko. Sedaj, ko je vojaška zveza z Romunijo in Čehoslovaško že gotova stvar in ko se spor z Italijo, kjer so doslej vsi protidržavni elementi v Jugoslaviji imeli veliko oporo, bliža končni rešitvi, se splošno pričakuje, da bo vlada očistila tudi notranje ozračje... Ker če ne bo poskrbela za to vlado, bodo poskrbeli za to zdravi narodni elementi sami, ki ne bodo dovoljevali, da se nastopanje proti napakam posameznih vlad in njenih najraznovrst-

nejših organov izrablja za nastopanje proti državi kot taki, za katero je teklo toliko krvi najboljših sinov jugoslovskega naroda. Ze se pojavljajo znaki, posebno na Hrvatskem, kjer je najbolj potrebno, ker tam so najbolj goste mreže, ki so jih spletli okoli ne podučnega ljudstva, habsburgovski oziroma komunistični emisarji, znaki, ki kažejo na predstoječo reakcijo s strani naroda samega.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

Zobozdravniški Atelje

Dr. STENER

in

V. C. HANSEN

GORICA

Gorso Vitt. Em. III št. 34, I. n.

ordinira 9—12 - 2—16

- ob praznikih 9—12. -

Agrarni zadružni Konsorcij v Gorici

Zadruga z omejeno zavezo

Tekališče „Giuseppe Verdi“ št. 29 (Mestni dvorec)

Pri tem konsorciju se razprodajajo:

- I. **KRMILA:** Oves, otrobi, moka za krmljenje, sezamove pogače, sol za živino.
- II. **SEMENA ZA PAŠNIKE:** Različne vrste detelj, rastlin za krmljenje in vrtnin.
- III. **GNOJILA:** napravljena umetno iz najboljših kemičnih snovi.
- IV. **VITRIJOL IN ŽVEPLO.**
- V. **PLUGI** znamke «Sack» in drugih ter razni poljedeljski stroji.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA

Banka za Julijsko Benečijo v Gorici

Anonimna družba - Društvena glavnica L 1.000.000

Agencije:

Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež, Červinjan, Kormin, Trzič.

Depoziti - posojila - odračuni

Brezplačna emisija bančnih nakazov, ki so vporabljeni po celem kraljestvu

Tiskarna G. Juch SPREJEMA VSAKO
GORICA, VIA MORELLI 14 TISKARSKO DELO